

Protokół nr 11/2026
z posiedzenia Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Powiatu Lęborskiego
odbytego 2 czerwca 2026 roku

Krzysztof Wetta - przewodniczący Komisji otworzył posiedzenie i po powitaniu radnych oraz gości stwierdził, iż aktualnie w posiedzeniu uczestniczy 6 radnych, co wobec składu Komisji wynoszącego 6 osób stanowi kworum pozwalające na podejmowanie prawomocnych decyzji.

Lista obecności stanowi załącznik **nr 1** do niniejszego protokołu.

W posiedzeniu uczestniczyli:

1. Olga Walaszkowska - adwokat
2. Artem Baranowski - radca prawny
3. Agnieszka Szumańska - dyrektor DPS Nr 2 w Lęborku

Porządek obrad:

1. Analiza skargi na działalność dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku oraz wypracowanie stanowiska Komisji.
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Komisji.
3. Sprawy różne.

Ad.1

Przewodniczący Komisji Skarg, Wniosków i Petycji Krzysztof Wetta poinformował, że przedmiotem posiedzenia jest rozpatrzenie skargi Pana J.R. na działalność Dyrektora Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku. Wskazał, że Komisja zapoznała się wcześniej z pisemnymi wyjaśnieniami złożonymi przez Dyrektora DPS, a następnie zwrócił się do Pani Dyrektora o ustosunkowanie się podczas posiedzenia do zarzutów podniesionych w skardze.

Dyrektor Domu Pomocy Społecznej Nr 2 w Lęborku – Agnieszka Szumańska – odniosła się do zarzutów Pana J.R. zawartych w skardze z dnia 7 maja 2026 r., dotyczących w szczególności pogorszenia warunków pobytu jego brata Z.R., braku właściwej rehabilitacji, niewystarczającego nadzoru personelu, nieprawidłowości w zakresie higieny, niewłaściwego korzystania ze sprzętu

rehabilitacyjnego, nieodpowiednich warunków prowadzenia zajęć z neurologopedą oraz ogólnie niewłaściwych warunków opieki w placówce.

Wskazała, że Pan Z. R. został umieszczony w Domu Pomocy Społecznej na podstawie decyzji administracyjnej wydanej przez Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Lęborku, zgodnie z obowiązującą procedurą kierowania do domów pomocy społecznej. Podkreśliła, że placówka realizuje swoje zadania w oparciu o obowiązujące przepisy prawa oraz standardy określone dla domów pomocy społecznej, zapewniając mieszkańcom całodobową opiekę, wsparcie pielęgnacyjne, opiekuńcze i terapeutyczne dostosowane do ich stanu zdrowia i możliwości psychofizycznych.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących rehabilitacji, dyrektor wyjaśniła, że pomimo zmian organizacyjnych polegających na likwidacji stanowiska rehabilitanta, mieszkańcy DPS nadal mają zapewniony dostęp do świadczeń rehabilitacyjnych. Rehabilitacja realizowana jest przez osobę posiadającą kwalifikacje zawodowe w zakresie fizjoterapii.

Zajęcia prowadzone są w sposób systematyczny, dwa razy w tygodniu, w łącznym wymiarze około 5 godzin tygodniowo, z uwzględnieniem indywidualnych potrzeb, stanu zdrowia oraz możliwości psychofizycznych mieszkańców. Zakres prowadzonych działań obejmuje zarówno ćwiczenia usprawniające, jak i elementy terapii funkcjonalnej ukierunkowanej na utrzymanie lub poprawę sprawności ruchowej, przeciwdziałanie skutkom unieruchomienia oraz wspieranie samodzielności mieszkańców.

Dyrektor wskazała również, że Pan Z.R. regularnie uczestniczy w zajęciach rehabilitacyjnych prowadzonych w placówce, a ponadto korzystał z rehabilitacji realizowanej poza DPS, w tym z cykli zabiegów wykonywanych w warunkach szpitalnych.

W zakresie zarzutów dotyczących nadzoru personelu i upadków mieszkańca wyjaśniła, że personel każdorazowo podejmował niezwłoczne działania, zapewniając pomoc oraz – w razie potrzeby – organizując transport i leczenie szpitalne. Podkreślono, że osoby w podeszłym wieku oraz z ograniczeniami zdrowotnymi stanowią grupę podwyższonego ryzyka występowania upadków, których nie da się całkowicie wyeliminować mimo sprawowanej opieki całodobowej.

W odniesieniu do warunków bytowych wskazała, że pokój mieszkalny zajmowany przez mieszkańca spełnia obowiązujące standardy powierzchniowe określone przepisami dla domów pomocy społecznej.

Dyrektor wyjaśniła również, że organizacja dnia mieszkańca wynika z jego stanu zdrowia, potrzeb oraz możliwości psychofizycznych. Podkreślono, że personel podejmuje działania aktywizujące, jednak udział w nich zależy od decyzji i stanu mieszkańca.

W zakresie higieny jamy ustnej wskazała, że czynności pielęgnacyjne wykonywane są adekwatnie do możliwości współpracy mieszkańca, który w wielu sytuacjach odmawia ich wykonania, co utrudnia ich realizację mimo podejmowanych prób przez personel.

Dyrektor odniosła się również do kwestii sprzętu rehabilitacyjnego, wskazując, że jest on wykorzystywany zgodnie z aktualnymi potrzebami i możliwościami mieszkańca, a decyzje w tym zakresie podejmowane są z uwzględnieniem jego bezpieczeństwa oraz oceny personelu prowadzącego rehabilitację.

Wskazała także, że zajęcia neurologopedyczne prowadzone są w dostępnych pomieszczeniach DPS, dostosowanych do możliwości organizacyjnych placówki, przy zapewnieniu warunków umożliwiających realizację terapii.

Następnie dyrektor poinformowała, że do czasu złożenia skargi skarżący nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń dotyczących jakości opieki nad bratem ani warunków jego pobytu w placówce. Wskazała, że kontakty z rodziną mieszkańca przebiegały spokojnie i poprawnie, a podczas odwiedzin skarżący wielokrotnie pozytywnie oceniał opiekę oraz wyrażał wdzięczność personelowi. Zaznaczyła również, że wizyty skarżącego nie były częste ani regularne – w okresie od 1 stycznia do 20 maja 2026 r. odnotowano łącznie 20 wizyt.

Dyrektor podkreśliła, że w jej ocenie zarzuty zawarte w skardze nie znajdują potwierdzenia w dokumentacji prowadzonej przez placówkę ani w sposobie sprawowania opieki nad mieszkańcem, a DPS nr 2 w Lęborku realizuje swoje zadania zgodnie z obowiązującymi standardami oraz przepisami prawa, zapewniając mieszkańcom bezpieczeństwo, opiekę i poszanowanie ich godności.

Radny Piotr Musianowicz stwierdził, że wyjaśnienia przedstawione zarówno w formie pisemnej, jak i podczas posiedzenia komisji, są dla niego wystarczające. Zwrócił się jednak z dwoma pytaniami. Pierwsze dotyczyło wskazanej w wyjaśnieniach zmiany sytuacji finansowej pana Z.R.. Radny poprosił o doprecyzowanie, czy koszty pobytu mieszkańca były dotychczas pokrywane przez rodzinę, czy też jego świadczenie emerytalne było wystarczające do pokrycia całości kosztów utrzymania.

Pani Agnieszka Szumańska wyjaśniła, że coroczna waloryzacja rent i emerytur skutkuje koniecznością aktualizacji wywiadu środowiskowego przez pracownika socjalnego. Działanie to stanowi element corocznej weryfikacji sytuacji dochodowej mieszkańców domu pomocy społecznej, przeprowadzanej zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej.

W toku czynności ustalono zmianę sytuacji majątkowej Pana Z.R., polegającą na uzyskaniu dochodu ze sprzedaży nieruchomości rolnej dokonanej przez jego opiekuna prawnego. W związku z powyższym właściwy organ wydał decyzję w sprawie ustalenia odpłatności za pobyt mieszkańca w DPS zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.

Po przeprowadzeniu weryfikacji sytuacji dochodowej ustalono odpłatność za pobyt mieszkańca w Domu Pomocy Społecznej w wysokości 100%.

Dyrektor poinformowała, że czynności te miały charakter obligatoryjny i były realizowane w ramach ustawowych obowiązków pracownika socjalnego, wynikających z przepisów ustawy o pomocy społecznej.

Wskazała ponadto, że przeprowadzenie aktualizacji wywiadu środowiskowego oraz ustalenie zmiany sytuacji majątkowej mieszkańca mogło pozostawać w zbieżności czasowej ze złożeniem skargi.

Radny Piotr Musianowicz nawiązał do informacji dotyczącej rehabilitacji w DPS i zauważył, że obecnie świadczenia rehabilitacyjne realizowane są przez osobę zatrudnioną w wymiarze 10 godzin tygodniowo, podczas gdy wcześniej na pełnym etacie zatrudniony był rehabilitant pracujący 40 godzin tygodniowo.

Dyrektor potwierdziła ten stan rzeczy, jednocześnie wyjaśniając, że rehabilitant zatrudniony na pełnym etacie nie wykonywał przez cały czas wyłącznie zabiegów rehabilitacyjnych. Faktyczny wymiar świadczeń rehabilitacyjnych wynosił około 20 godzin tygodniowo, natomiast pozostały czas pracy przeznaczany był na wykonywanie innych obowiązków.

Dodała, że obecnie nie ma potrzeby kierowania mieszkańców do specjalisty w celu określenia rodzaju zabiegów rehabilitacyjnych odpowiednich do ich stanu zdrowia. Podkreśliła, że w porównaniu z wcześniejszym rozwiązaniem stanowi to duże ułatwienie organizacyjne. Wyjaśniła, że osoba realizująca rehabilitację posiada stosowne kwalifikacje i uprawnienia do samodzielnej oceny stanu pacjenta, ustalania

planu rehabilitacji oraz ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane w tym zakresie decyzje.

Radna Hanna Kurs zwróciła się z pytaniem, jak obecny sposób organizacji rehabilitacji przekłada się na koszty wynagrodzeń oraz czy zastosowane rozwiązanie wiąże się z oszczędnościami w porównaniu z wcześniejszym modelem zatrudnienia rehabilitanta.

W odpowiedzi Dyrektor poinformowała, że zatrudnienie rehabilitanta na pełnym etacie generowało koszt około 9 tys. zł miesięcznie. Obecnie usługi rehabilitacyjne świadczone przez rehabilitantkę kosztują placówkę około 6 tys. zł miesięcznie, co przekłada się na niższe wydatki związane z realizacją rehabilitacji. Dodała, że obowiązujące przepisy nie nakładają obowiązku zatrudniania rehabilitanta jako pracownika domu pomocy społecznej, w związku z czym usługi rehabilitacyjne mogą być realizowane również w innej dopuszczalnej prawem formie.

Radna Hanna Kurs zapytała, czy Dom Pomocy Społecznej posiada obecnie pełne obłożenie miejsc oraz czy istnieje możliwość ograniczenia liczby mieszkańców w pokojach trzyosobowych, tak aby pensjonariusze mogli być zakwaterowani w pokojach o mniejszej liczbie osób.

W odpowiedzi Dyrektor poinformowała, że na dzień posiedzenia w placówce przebywa 58 mieszkańców, co oznacza pełne obłożenie. Wyjaśniła jednocześnie, że przy obecnym stanie wykorzystania miejsc nie ma możliwości zakwaterowania mieszkańców w pokojach o mniejszej liczbie osób.

Wobec braku dalszych pytań Przewodniczący Komisji Krzysztof Wetta podziękował Dyrektor DPS Nr 2 w Lęborku za wyczerpujące ustosunkowanie się do zarzutów zawartych w skardze oraz za udzielenie odpowiedzi na pytania członków Komisji. Podkreślił, że przedstawione wyjaśnienia pozwoliły Komisji uzyskać niezbędne informacje i wiedzę potrzebną do zajęcia stanowiska w sprawie skargi.

Następnie Przewodniczący Komisji poddał pod głosowanie wniosek o uznanie skargi na działalność Dyrektora DPS Nr 1 w Lęborku za bezzasadną.

Komisja, przy obecności 6 radnych, jednogłośnie przyjęła powyższy wniosek.

Przewodniczący Komisji poinformował, że projekt uchwały w sprawie rozpatrzenia skargi zostanie przygotowany przy współudziale obsługi prawnej. Wskazał, że uzasadnienie projektu będzie uwzględniało zarówno wyjaśnienia Dyrektora DPS przedstawione na piśmie, jak i informacje oraz wyjaśnienia przekazane

podczas posiedzenia Komisji. Dodał również, że projekt uchwały zostanie przekazany członkom Komisji drogą elektroniczną celem zapoznania się z jego treścią przed wniesieniem go pod obrady Rady.

Ad.2

Komisja, przy obecności 6 radnych – jednogłośnie przyjęła protokół nr 10/2026 z posiedzenia odbytego 14 maja 2026 roku.

Ad. 3

W sprawach różnych Przewodniczący Komisji przypomniał, że komisja ma do rozpatrzenia i przeanalizowania skargę z dnia 8 maja 2026 r. na działalność Starosty Lęborskiego złożoną przez Pana W.T. oraz wniosek również złożony przez W.T. dotyczący zmian w Statucie Powiatu Lęborskiego. Poinformował, że termin posiedzenia komisji w tych sprawach zostanie ustalony wspólnie po najbliższej sesji Rady Powiatu. Dodał również, że do skarżącego zostanie skierowana informacja o przedłużeniu terminu rozpatrzenia skargi i wniosku.

Następnie, wobec zrealizowania porządku dzisiejszych obrad Krzysztof Wetta – przewodniczący komisji zamknął posiedzenie.

Protokołowała:
Beata Młynarczyk